

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica sfinților români

Deschideți cartea Mea din zilele voastre, fiilor de la iesle. Amin, amin, amin. Voi sunteți ieslea cuvântului Meu, aici, în locul în care Eu v-am așezat. Mă adun mereu cu voi sub izvorul cuvântului Meu, ca să găsim răcoarea după care tânjim. Vă adun la pieptul Meu ca să vă hrănesc și ca să vă adăp și ca să dea peste margini cele ce vă dau Eu, și ca să mănânce și să bea de la Mine cei ce caută cu izvorul Meu de la voi.

O, fiilor, Mă adun cu sfinții la pieptul vostru ca să ne hrănim cu iubirea de la voi, căci cei din cer sunt și ei flămânzi. Dar cum să fie flămânzi cei din cer? O, este scris în Scripturi: *«Din gura pruncilor și a celor ce sug iese laudă, în ciuda vrăjmașilor Mei, ca să potolesc pe vrăjmaș și pe răzbunător»*. Cuvântul Meu cel de peste voi este *«cuvânt curat, argint lămurit în cuptor, ca să stârpesc toate gurile mincinoase și orice limbă semeață a celor care spun: „Cu limba noastră suntem tari, gura noastră este puterea noastră, cine este stăpânul peste noi?”»*; așa scrie în Scripturi.

O, fiilor, vă adun mereu la pieptul Meu, ca să vă ocrotesc de neamul acesta, că scris este: *«Nelegiuiții cutreieră de jur împrejur, fiindcă cele de jos stăpânesc printre oameni. Aceștia n-au parte de dureri, și se simt tari când lovesc; de suferințe omenești n-au parte, și loviți ca ceilalți oameni nu sunt, și de aceea sunt stăpâniți de semeție și sunt îmbrăcați cu silnicia. Plăsmuirile cugetelor lor întrec măsura, și din răul lor iese nedreptatea. Gândul și cuvântul lor este cu viclenie, și se țin sus, ridicându-și până la cer gura lor, iar limba lor mătură pământul. Neamul acesta se ia după ei și se îmbată de apă, zicând că ei au zile bune, și iarăși zicând: „Are știință de toate acestea Cel Preaînalt?”»*. O, fiilor, iată, este scris: *«Așa sunt cei fără de lege, care-și înmulțesc avutul sub viața lor fără de griji, dar Eu i-am așezat pe ei pe drumuri viclene, ca să-i împing spre prăpăd, ca să le dobor înălțimile, căci așa este sfârșitul celor răi, care nu se întâlnesc pe calea lor cu înțelepciunea cea curată»*. Pe voi însă v-am scos din lume și vă țin alipiți de pieptul Meu și vă hrănesc și vă adăp, ca să prindă gust după Mine cei care se hrănesc cu semeția lor.

Omul care păcătuiește în însuși trupul său, acela nu poate avea înțelepciunea cea din cer, care este aur trecut prin cuptor, și chiar dacă ar da să priceapă, n-o poate împlini peste el, căci în el lucrează păcatul. Iată, biserica cea lumească de pe pământ nu pricepe venirea Mea cea de azi, venirea Mea la voi; nu pricepe pentru că ea păcătuiește. Eu nu se putea să binecuvintez păcatul, și peste păcat, dar am dat mereu să rabd și să binecuvintez cu răbdare pe om, ca să înlocuiesc păcatul din om cu lucrul Meu în om, dar omul n-a dat să iasă de sub păcat, și a zis că a slujit lui Dumnezeu slujindu-și trupului lui și lui mamona, căci păcatul este diavol.

O, fiilor, Mă adun cu sfinții la pieptul vostru ca să ne hrănim, căci cei din cer sunt și ei flămânzi după cei de pe pământ. Stăm la masă unii de la alții, fiilor; voi de la Noi, și Noi de la voi, și ne hrănim, ca să nu murim fără hrană, fără viață, fiilor, căci hrana aceasta este viața cea din cer, viața cea din omul care are viață în el.

O, cum să nu-i fie greu omului să priceapă statul Meu cu voi? Iubirea trebuie să se facă Dumnezeu adevărat în om, și numai atunci se numește ea așa; altfel ea se numește păcat, nu iubire. Iată, Eu am venit, și vin, și îl găsesc pe om păcătuind. O, căsătoria nu înseamnă lepădare de sine, iar Eu am spus că cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine. Am spus aceasta și la cei necăsătoriți, și la cei căsătoriți, dar mai mult le-am spus la cei căsătoriți, și iarăși spun: căsătoria nu înseamnă lepădare de sine. Dacă Scriptura spune despre preot și despre episcop *«să fie bărbatul unei singure femei»*, și aceasta, în Domnul, precum este scris în

Scripturi, iată ce spun azi Eu, Domnul: preotul sau episcopul nu poate fi și al femeii, și al bisericii, iar dacă voiește episcopie, să se oprească și el, și femeia lui de la desfrânare, de la păcatul cel în însuși trupul lor, și, lepădându-se de sinele lor și de trupurile lor, să-și ia crucea și să-Mi urmeze ca slujitori pentru cer și pentru biserică. Azi însă biserica este condusă de satana, nu de Mine, căci capul bisericii este omul; omul care se face preot, și care se însoară mai întâi, dar Scriptura spune așa: *«Cinstită să fie nunta, și patul neîntinat, iar pe desfrânați îi va judeca Dumnezeu»*. Amin.

Fiilor de la iesle, vreau prin voi să așez pe pământ tot mai întinsă masa împărăției cerurilor, masa cunoștinței cerești peste oameni, masa umilinței de duh înaintea Mea, că vin din cer la voi sfinții ca să stea la masa Mea cearască pe pământ, masa cuvântului Meu, căci cei de pe pământ nu vin, fiindcă ei au altă mâncare de mâncat, căci omul s-a învățat cu desfrânarea mai mult decât cu pâinea, și de pâine mai rabdă, dar de desfrânare, nu. Aceasta îi prinde bine slujitorului bisericii din lume, îi prinde bine să nu aibă omul minte, că dacă are, și-o deschide și vede cu ea pe Dumnezeu și pe diavol, și alege ce este mai bun și mai adevărat pentru viața lui cea adevărată.

Când Mă ispiteau cărturarii și fariseii despre bărbat și femeie și despre despărțirea lor, Eu le-am răspuns după legea cea pusă peste omul cel păcătos, căci legea este pentru cei păcătoși, dar le-am răspuns și după legea cea sfântă, și le-am spus: *«Cel Care i-a făcut de la început, i-a făcut bărbat și femeie și a zis: „Pentru aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de femeia sa și vor fi amândoi un trup, așa încât nu mai sunt doi. Deci ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă“»*. Dar iată, omul s-a despărțit, că face adulter și bărbatul, și femeia, și nu sunt un trup cei doi, nu sunt așa cum i-a făcut Dumnezeu, ci sunt fiecare cu trupul lui și face fiecare ce vrea și ce-i place, după cum îi conduce trupul. O, e mare taină să fie bărbatul și femeia un trup și nu două, dar această taină a fost numai la început și atât, căci omul a călcat peste ea. Omul a despărțit ce a unit Dumnezeu și n-au mai fost un trup cei doi, ci au fost doi apoi, și fiecare se lasă ademenit de celălalt, și omul este atras la desfrânare de însăși pofta sa cea fără de rânduială. Fariseii, care dădeau cu orice preț să Mă prindă în cuvânt, Mi-au zis atunci: *«Pentru ce Moise a poruncit să-i dea carte de despărțire și s-o lase?»*. Eu le-am răspuns: *«Fiindcă Moise, după învârtosarea inimii voastre v-a dat voie vouă să lăsați pe femeile voastre, dar de la început nu așa a fost. Eu însă vă zic că dacă lăsați pe femeile voastre nu pentru desfrânare, și pentru ca să vă însurați cu alta, preacurviți, și dacă vă însurați cu cea lăsată, preacurviți de asemeni»*. O, ce puteam să le mai spun acestora care-și aveau trupul desfrânat împotriva sufletului lor? Când au auzit ucenicii Mei ce am grăit Eu, Mi-au zis așa: *«Doamne, dacă astfel este starea omului cu femeia, nu este de folos să se însoare»*, iar Eu le-am întărit înțelepciunea și le-am spus: *«Aceasta este taină și cuvânt de taină, și nu-l pricep decât aceia cărora le este dat»*, și le-am spus: *«Cine poate să înțeleagă, înțeleagă»*. Amin. Grăiam atent și cu ei, că aveam încă de lucru peste ei, iar când ei certau pe copiii care erau aduși spre Mine, Eu le-am spus să nu-i certe, să nu-i oprească pe ei să vină la Mine, că a unora ca aceștia este împărăția cerurilor, a celor nedesfrânați este ea.

Apostolul Pavel răspundea și el cu grijă la începutul bisericii Mele când era întrebat de cei ce se alăturau învățaturii curate, și spunea: *«Bine este pentru om să nu se atingă de femeie, dar ca desfrânarea să-și aibă și ea rânduială, să-și aibă bărbatul femeia lui, iar femeia să-și aibă bărbatul ei, căci cei ce se lipsesc unul de altul multă vreme, sunt ispitiți de satana din pricina desfrânării lor»*. Dar celui nedesfrânat nu-i trebuie legea aceasta, căci acela este curat. O, pe pământ așa este încă de la căderea omului. Cel ce nu se poate înfrâna, acela se căsătorește, căci între foc și căsătorie, mai bună este căsătoria. Aceasta este lege pentru cei ce nu se pot înfrâna și care nu sunt liberi. Apostolul Meu căuta pe orice cale să orânduiască peste biserici legi împotriva neorânduiei, dar spunea: *«Legat ești de femeie? Nu căuta desfacere. Dezlegat ești de femeie? Nu căuta femeie»*. Și iar spunea: *«Cei ce au femei, să fie ca și cum n-ar avea, căci fața acestei lumi trece»*. Și iarăși spunea: *«Cel necăsătorit se îngrijește de cele ale Domnului, cum să placă*

Domnului. Cel ce s-a căsătorit se îngrijește de ale lumii, cum să placă femeii, și astfel e împărțit». Și iarăși spunea: «Femeia nemăritată sau fecioara se îngrijește de cele ale Domnului, ca să fie sfântă cu trupul și cu duhul. Cea care s-a măritat însă, poartă grijă de cele lumești, ca să placă bărbatului». Și le mai adăuga zicând: «Toate acestea le rostesc peste voi chiar spre folosul vostru, și nu ca să vă arunc laț, ci spre buna-cuviință vă îndemn, și spre nestingherirea slujbei voastre către Domnul, căci vă grăiesc eu, nu Domnul».

Amin, amin zic vouă, fiilor care-Mi purtați cuvântul către neamurile pământului: Eu n-am zis omului să se însoare. Cununia care a fost pusă de om între tainele bisericii, nu este taină, ci este durere pentru Mine, căci omul își dă trupul spre desfrânare prin cununie.

«Bucatele sunt pentru pântece, și pântecele, pentru bucate, și Dumnezeu va nimici și pe unul, și pe celelalte. Trupul nu este pentru desfrânare, ci pentru Domnul, și Domnul este pentru trup». Așa le spunea apostolul Meu celor care dădeau să vină după Mine, și le mai spunea: «Trupurile voastre sunt mădulare ale lui Hristos. Să nu faceți din trupurile voastre, din mădularele voastre, mădulare ale unei desfrânate, căci cel ce se apropie de desfrânată este un singur trup cu ea, căci vor fi, zice Scriptura, cei doi, un singur trup; iar cel ce se lipește de Domnul este un singur duh cu El». Amin. Și tot așa zicându-le, le-a spus: «Fugiți, fugiți de desfrânare! căci orice păcat pe care-l săvârșește omul, este în afară de trup. Cine se dedă însă desfrânării, păcătuiește în însuși trupul său. Voi să nu uitați că trupul vostru este templul Duhului Sfânt, Care locuiește în voi și pe Care-L aveți de la Dumnezeu, căci nu sunteți ai voștri, și cumpărați ați fost cu preț. Trupul și duhul vostru sunt ale lui Dumnezeu, casă a preamăririi Lui sunt ele». Amin.

O, fiilor alipiți de Mine, o, greu îi este unui învățător până ce pune învățătură întreagă peste omul cel supus învățaturii, peste omul care începe să învețe de la Dumnezeu. Iată cât a ocolit apostolul Pavel până ce a putut să spună omului să fugă de desfrânare, care este păcat în însuși trupul omului, față de alte păcate săvârșite în afara trupului. Eu n-am zis omului să se însoare, iar cei ce au înțeles au spus: «Doamne, nu este de folos omului să se însoare». Eu le-am răspuns: «Acesta este cuvânt de tăinuit, pentru cei cărora le este dat să-l priceapă». Când am fost la nunta din Cana, i-am făcut pe miri un duh cu Mine, căci s-au lipit cu Mine și n-au luat în ei păcatul. Iată, Eu n-am zis omului să se însoare, ci, din contra, am zis: «Venirea Mea va fi ca în vremea lui Noe când oamenii mâncau și beau, se însurau și se măritau, până ce și-au atras potop din cer». Apostolilor Mei le-am deslușit lucrarea de famen, lucru sfânt în trupul omului; nu le-am spus de păcat, nu le-am spus de însurătoare, ba i-am despărțit de soții și de copii și de toate ale lor, ca să poată veni după Mine prin lepădare de sine, luându-și crucea și făcându-Mi-se ucenici pentru răspândirea împărăției cerurilor peste oameni.

Iată, a venit vremea să judec pe tot omul care a răstălmăcit încă de la începutul omului căzut cuvintele cele de taină ale lui Dumnezeu peste om. Dacă Eu l-am făcut pe om bărbat și femeie, l-am făcut pentru Mine, nu pentru desfrânare. Unde și când i-am spus Eu omului să se însoare ca să pună omul bisericii însurătoarea între tainele Mele și ca să nu mai am Eu stăpânire peste biserică? Eu am spus: «Trupul nu este pentru desfrânare, ci pentru Domnul, și Domnul este pentru trup». Amin.

Eu încă de la început le-am spus celor ce erau pentru Mine: «Luați și mâncați Trupul Meu». Aveam pe mulți care Mă iubeau căutând după urmele Mele, dar nu i-am luat la cină decât pe câțiva, că e mare această lucrare a cinei, și cu greu o înțelege omul ca să se facă sfânt pentru ea. Iată ce adunătură se strânge azi la cina bisericii! Oare, așa am lucrat Eu această taină? Eu am zis: «Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu, întru Mine rămâne, și Eu întru dânsul». Dar care este cel care rămâne întru Mine, și Eu întru dânsul după ce se duce la preot să ia cina Domnului? O, cina aceasta este taină tăinuită. Ea este unirea omului cu Mine, este cununia omului cu Mine, că este scris: «Taina aceasta mare este, în Domnul și în biserică». Ea este hrana pe care trebuia s-o aibă omul de hrană, căci Mă făcusem hrană bună pentru omul cel

zidit de mâna Mea, căruia i-am dat toate bunătățile Mele. Și dacă el nu M-a ascultat, i-am spus apoi să muncească și să se ostenească el pentru viața lui cea de toate zilele, ca să-i pară rău pentru păcatul despărțirii lui de Mine și să nu-i mai ardă de păcat în însuși trupul lui, păcat care-l desparte de Mine, păcatul desfrânării pe care Eu nu l-am pus peste om, ci i-am spus omului: *«Pentru că ai ascultat de îndemnul femeii tale, blestemat să fie pământul din pricina ta. Cu trudă să te hrănești din el în toate zilele vieții tale; spini și pălămidă să-ți dea, și să mănânci buruienile câmpului. Întru sudoarea feței tale să mănânci pâine până la întoarcerea ta în pământ, că din el ai fost luat, căci pulbere ești, în pulbere te vei întoarce»*, și apoi l-am gonit, și am pus sabie de foc ca să păzească drumul spre pomul vieții. Dar azi, iată ce adunătură se strânge la cina bisericii, și iată vremea când tot omul este judecat pentru cele sfinte ale Mele, care nu sunt păzite cu sabie de foc, așa cum am pus Eu heruvim cu sabie de foc ca să păzească drumul spre pomul vieții.

Iar voi, cei așezați de Mine la masa cinei Mele cea de taină, ridicați-vă și ziceți tuturor cu Mine și cu apostolul care zice tuturor: *«Fugiți, fugiți de desfrânare! Orice păcat pe care-l va săvârși omul, este în afară de trup, dar cine se dedă însă desfrânării, păcătuiește în însuși trupul său. Faceți din trupul vostru templul Duhului Sfânt. Voi nu trebuie să fiți ai voștri, căci cumpărați ați fost cu preț. Preamăriți, dar, pe Dumnezeu în trupul vostru și în duhul vostru, ca unele care sunt ale lui Dumnezeu»*. Amin, amin, amin.

O, copii de la iesle, voi sunteți ieslea cuvântului Meu aici, în locul în care Eu v-am așezat. Mă adun mereu cu voi. Vă adun la pieptul Meu, ca să vă hrănesc și să vă adăp, și să dea peste margini cele ce vă dau, și să ia omul mântuirea sau judecata din cuvântul acesta. Mă adun cu sfinții la pieptul vostru ca să Ne hrănim cu iubirea de la voi, căci cei din cer sunt și ei flămânzi; sunt flămânzi după voi, cei ce-Mi sunteți Mie casă de venire pe pământ. Mâncăm unii de la alții; voi de la Noi, și Noi de la voi. Iubirea trebuie să se facă Dumnezeu adevărat în om, și numai atunci se numește ea așa; altfel, se numește păcat, nu iubire. Omul trebuie să tânjească după iubire, nu după păcat, dar păcatul s-a făcut Dumnezeu în om, și omul îl ascultă și tânjește după el ca după viață. Tânjește omul după moarte așa cum sfântul tânjește după Dumnezeu. Dar voi sunteți puntea Mea pe care merg din cer spre pământ ca să stau de vorbă cu omul și să-i spun despre Mine și despre țara venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl, ca să-i dau omului calea întoarcerii la Mine. Părinții cei sfinți ai României își privesc din cer țara, și întind mâinile spre Mine și zic: „Dă, Doamne, duh umilit românului, ca să Ți-l dea jertfă bineprimită Ție. Dă-i curăție, dă-i iubire, ca să aibă armă împotriva iubirii de sine, și dă-i Duh Sfânt românului, căci Duhul Sfânt din om este Cel ce Te cunoaște pe Tine în cuvântul acesta și în fiii cuvântului Tău cel din români“. Amin, amin, amin.

O, fiilor, vin la voi cu rânduieli pentru voi, și pentru Mine în voi. Vin curând cu cuvinte de zidire a lucrului Meu cu voi peste pământ. Vin să vă dau lucru sfânt de lucrat, ca să lucrați binecuvântați. Vin să învăț pe cei ce se lipesc un duh cu Mine, și să le spun să fie un trup și un duh cu Mine și cu voi, și să știe cum să lucreze lângă voi pentru Mine, că e mare lucru să știe omul să fie mai mic ca Dumnezeu pe pământ. Pe nicăieri nu mai găsesc om să vrea să fie mai mic ca Mine, iar Eu nu pot decât peste cei mici, a căroră este împărăția cerurilor, după cum am cuvântat Eu prin Scripturi. Fiilor, stați cu lampa aprinsă în calea Mea, că vin să vă zidesc pentru zi de zi în lucru sfânt peste pământ, ca să aibă omul unde să găsească lucru sfânt și drum sfânt pentru pașii lui. Stați cu lampa aprinsă, ca să pot intra când vin.

Acum, vă dau cununiță pentru că ați ascultat de cuvântul Meu prin care v-am trimis către cel ce este bătut de vântul suferinței, spre pocăință; arhiereul Vasile, care a stat pe scaunul bisericii în cetatea cea întâia între cetățile României, cetatea Târgoviște. Scaunul acesta este scaunul Meu, și vai celui ce se așează după planul omului pe scaunul acesta pe care Eu l-am oprit Mie ca să stau cuvânt peste pământ din mijlocul acestei cetăți de scaun! Eu am voit să-l ating prin mânuțele voastre ca să-l dezleg de păcatele pe care le-a făcut până acum împotriva Mea și a voastră și a

arhiereului Meu Irineu, cel ce are pe creștetul său ungerea Mea cea mare peste biserica Mea din vremea aceasta. Rugați-vă Mie să-i dau duh de înțelepciune ca să înțeleagă cel atins de mâna Mea prin voi, să înțeleagă că a fost cu putere de la Mine mâna voastră, ca să-i scurtez suferința și să-l slobozesc în pace. Eu sunt cu mila după omul care se pocăiește de cele săvârșite împotriva Mea. Amin.

Eu voi lucra cu putere peste pământ și voi curăți de orice împotrivire, de orice îndoială, de orice trup calea Mea și statul Meu și scaunul Meu peste această cetate, cea dintâi peste România, cetatea cea mare în mijlocul căreia Eu am scaun la voi.

Binecuvântată să fie paza cea de foc peste scaunul Meu din această cetate, căci am pus heruvim de foc să păzească drumul spre scaunul acesta, și zic: cine se va lovi în scaunul acesta, se va zdrobi în el, așa cum s-a lovit în el cel ce s-a zdrobit acum în scaunul acesta care este pus deoparte pentru Mine și pentru țara venirii Mele, căci ea este cea dintâi și cea de pe urmă, precum Eu sunt. Amin, amin, amin.

31-05/13-06-1999